μήτε τῶν φιλοσόφων
πιστεύωμεν τοῖς λέ-
γουσι κατὰ θέσιν καὶ
διδαχὴν ἐπιτεθῆναι
τὰ ὀνόματα τοῖς πράγ[μα-]
σιν, ἵνα αὐτῶν ἔχωσ[ι σημεῖ-]

col. IV α τῆς πρὸς [ἀλ]λ̣ήλ̣ους ἕνε-
κα ῥαδίας ἀποδηλώσε̣ως οἱ
ἄνθρωποι. γελοῖον γάρ
ἐστι, μᾶλλον δὲ παν-
τὸς γελοίου γελοιότε-
ρον πρὸς τῶ καὶ τὸ ἀ-
δύνα[τ]ο[ν] αὐτῶ προσεῖ-
ναι, σ[υνα]γαγεῖν μέν
τινα τὰ [το]σάδε πλήθη
ἕνα τυν[χά]νοντα (οὐδὲ
γάρ πω τ̣[ό]τ̣ε̣ . . . . λσ̣ες ἦ-
σαν οὐδὲ μὴν γράμμα-
τα ὅπου γε μηδὲ οἱ φθόν-
γοι – περὶ γὰρ τούτων καὶ